

Ai Ngay Chính Được THIÊN CHÚA Trợ Lực

Cha Daniel Van Kerkhove, người Bỉ, là Linh Mục dòng Khiết Tâm Đức Mẹ (dòng Các Linh Mục Thừa Sai Scheut). Cha từng có 60 năm truyền giáo tại Nhật Bản trong đó có 6 tháng tại Trung Quốc vào năm 1948. Sau đây là chứng từ của Cha về hồng ân nhận lãnh sau khi Cha lâm trọng bệnh.

Chúa bất ngờ gởi thử thách đến cho tôi. Người ta khám phá ra tôi bị ung thư ác tính nơi não bộ. Cuộc giải phẫu kéo dài 11 tiếng

đồng hồ. Cuộc giải phẫu thành công. Ngày hôm sau tôi cảm thấy hơi kha khá. Tôi ngây thơ nghĩ rằng mọi sự rồi sẽ diễn tiến tốt đẹp. Nào ngờ, ngay buổi chiều hôm ấy, mọi sự đảo lộn hết. Tình trạng sức khỏe trở nên tồi tệ. Y tá trực nơi phòng hồi sinh phải cho tôi hít thở dưỡng khí bằng máy. Cứ thế tình trạng sức khỏe xuống dốc không phanh. Tôi ý thức rõ mình đang đi vào cõi chết. Vị bác sĩ chăm sóc tôi thật lo âu và tỏ ra tư-lự. Ông bèn hỏi ý kiến vị bác sĩ chuyên về não bộ.

Vị bác sĩ não bộ từng quen biết tôi trước đó. Sau khi khám nghiệm và kiểm chứng thuốc tôi đang uống, bác sĩ truyền phải thay đổi cách thức chữa trị và thuốc men. Bác sĩ cũng nói rồi tôi sẽ thoát cơn hiểm nguy, nhưng cần phải có một thời gian lâu thật lâu. Tôi nghe rõ tiếng bác sĩ nói nhưng không trả lời được. Tôi không nói được câu nào.

Đúng như lời vị bác sĩ tiên báo, tôi từ từ bình phục và hai năm sau, tôi có thể đi đứng bình thường. Tôi trở lại với công việc mục vụ.

Cơn bệnh hiểm nghèo đã dạy tôi một bài học. Nó dạy tôi biết rằng thời gian thật quý báu. Tôi nhận lãnh thời gian như hồng ân duy nhất. Vậy tôi phải biết tận dụng thời gian - trước tiên và trên hết - cho việc cầu nguyện và cho công tác tông đồ. Thánh Lễ, nguyện gẫm, châu Thánh Thể và lần hạt Mân Côi chiếm từ 4 đến 5 giờ trong một ngày sống của tôi.

Thời gian còn lại tôi dành cho công tác tông đồ. Tôi viếng thăm các bệnh nhân. Tôi dạy giáo lý và dạy Anh ngữ cho các trẻ em người Việt. Mỗi tháng một lần tôi cử hành Thánh Lễ bằng tiếng

Trung Hoa cho tín hữu Công Giáo người Hoa tại Osaka ở miền Trung Nam Nhật Bản. Tôi liên lạc thư từ với nhiều người quen biết. Tôi quyên góp quần áo và vật dụng văn phòng để gửi đi cho người nghèo ở Ấn Độ và bên Ba-Tây.

Rất thường khi tôi cảm thấy sự hiện diện của THIÊN CHÚA khi bất ngờ tôi gặp những người mà tôi phải làm quen, xét vì tôi đã ở trong vùng tù rất lâu năm.

Tôi bị hai chứng bệnh trường kỳ. Chứng bệnh thứ nhất liên quan đến hệ thống não bộ. Chứng bệnh thứ hai thuộc về bộ phận tiêu hóa. Đặc biệt tôi bị chứng đau đầu liên miên. Thỉnh thoảng tôi bị cảm sốt buồn ngủ tất cả. Nhưng tôi không nản lòng, không rùn chí.

Tôi không biết ngày nào THIÊN CHÚA sẽ gọi tôi về với Ngài. Nhưng nhờ một lần trải qua chứng bệnh trầm kha suýt chết, giờ đây tôi cảm thấy mình được chuẩn bị và sẵn sàng hơn nếu bất ngờ Chúa đến viếng thăm tôi. Tôi chân thành cầu nguyện cho tất cả anh em Linh Mục cùng dòng. Tôi không cầu nguyện để các anh em tôi có cùng kinh nghiệm như tôi. Nhưng tôi cầu nguyện cho các anh em tôi biết TIN nơi tầm quan trọng của bí tích Thánh Thể, của việc châu Minh Thánh Chúa và của việc cầu nguyện trong đời sống Linh Mục.

... ”Này con, nếu lời thầy, con luôn nhận lấy, và huấn lệnh thầy, con hằng ấp ủ, nếu con lắng tai nghe lẽ khôn ngoan, và hướng lòng theo sự hiểu biết, phải, nếu con cầu xin trí thông minh, van nài ơn hiểu biết, nếu con tìm khôn ngoan như tìm bạc, và lòng kiêu như thể kho tàng, thì lúc đó con sẽ hiểu thế nào là kính sợ THIÊN CHÚA và sẽ khám phá ra hiểu biết THIÊN CHÚA có nghĩa là gì. Vì chính THIÊN CHÚA ban tặng khôn ngoan; trí thức và hiểu biết là nhờ Người mà có. Ai ngay chính được Người trợ lực. Người thành khiên thuẫn cho kẻ sống thanh liêm, giữ gìn đường nẻo người chính trực, bảo vệ lối đi kẻ tín trung. Bấy giờ con sẽ hiểu thế nào là công bình, thế nào là chính trực công minh: đó là đường đưa tới hạnh phúc. Vì khôn ngoan sẽ vào tận lòng con, và trí thức khiến hồn con vui thú, óc thận trọng sẽ giữ gìn con, trí hiểu biết sẽ như người bảo vệ, để giải thoát con khỏi lối sống xấu xa, cứu con khỏi người nói những lời xằng bậy, khỏi những kẻ bỏ đường ngay chính, đi vào nẻo tối tăm” (Châm Ngôn 2,1-13).

(“Chronica CICM”, n.3, Avril/2006, trang 73-74)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt